

DOHODA

mezi

Českou republikou a Chorvatskou republikou

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Chorvatská republika, dále jen "smluvní strany",

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

uznávající potřebu podporovat a chránit zahraniční investice s cílem podněcovat ekonomickou prosperitu obou smluvních stran,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem "investor" znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.
 - a) Pojem "fyzická osoba" znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
 - b) Pojem "právnická osoba" znamená s ohledem na obě smluvní strany jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou jejím právním řádem za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území jedné smluvní strany.

2. Pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souladu s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:
 - a) movitý a nemovitý majetek, jakákoli další majetková práva a věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
 - b) akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
 - c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
 - d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autorských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;
 - e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů a práv poskytnutých úředními orgány k provádění ekonomické činnosti.

3. Jakákoliv změna formy investice přípustné v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, nemá vliv na její charakter jako investice.

4. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční poplatky, poplatky a jiné běžné příjmy.

5. Pojem "území" znamená:

- ve vztahu k České republice území, nad kterým Česká republika uplatňuje svoji svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem;

- ve vztahu k Chorvatské republice území a pobřežní pásmo včetně mořského dna a podloží, přilehlé k vnějšímu teritoriálnímu moři, nad kterým Chorvatská republika vykonává svoji svrchovanost, svrchovaná práva a soudní pravomoc v souladu s mezinárodním právem.

Článek 2

Podpora a přípuštění investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat na svém území investice investorů druhé smluvní strany a bude takové investice připouštět v souladu se svými právními předpisy.

2. Jestliže smluvní strana připustí na svém území investici, poskytne, v souvislosti s touto investicí a v souladu se svými právními předpisy, nezbytná povolení související s takovou investicí a s prováděním licenčních dohod a smluv o technické, obchodní a správní pomoci.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoliv třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může první smluvní strana poskytovat podle:

a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, které vedou k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát;

b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Vyvlastnění

1. Žádná smluvní strana nepodnikne přímo či nepřímo opatření vedoucí k vyvlastnění, znárodnění nebo jakékoli jiné opatření mající stejnou povahu nebo podobný účinek proti investicím patřícím investorům druhé smluvní strany, s výjimkou, kdy tato opatření jsou podniknuta ve veřejném zájmu, na nediskriminačním základě a podle zákona za předpokladu, že opatření budou doprovázena okamžitou, účinnou a přiměřenou náhradou. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úrok od data vyvlastnění do data platby a bude volně převoditelná.

2. Částka náhrady bude stanovena ve směnitelné a volně převoditelné měně a vyplacena bez prodlení oprávněné osobě. Převod bude považován za uskutečněný bez prodlení, jestliže je uskutečněn v takové době, která je běžně vyžadována pro splnění formalit spojených s převodem. Uvedená doba začne běžet od data, kdy je příslušná žádost předložena, a nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna, a ohodnocení své investice v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

4. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použije také na případy, kdy smluvní strana vyvlastní majetek společnosti, která je zřízena nebo zaregistrována v souladu s právním řádem platným na jakékoli části jejího území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 5

Náhrada za škody

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí na území druhé smluvní strany škody následkem války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokoje, povstání nebo vzpoury, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu. Výsledné platby, kdykoli to bude možné, budou převoditelné bez prodlení, ve směnitelné a volně převoditelné měně.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v :

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
 - b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,
- poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 6

Převody

1. Každá smluvní strana, na jejímž území byly uskutečněny investory druhé smluvní strany investice, zaručí těmto investorům volný převod plateb spojených s těmito investicemi, zejména:

- a) kapitálu a dodatečných částek nezbytných k udržení nebo zvětšení investice;
- b) výnosů, zisků, úroků, dividend a jiných běžných příjmů;
- c) částek na splacení půjček řádně sjednaných a doložených a přímo spojených s určitou investicí;
- d) licenčních nebo jiných poplatků;
- e) výnosů z úplné nebo částečné likvidace investice;

f) náhrad uvedených v článku 4;

g) příjmů státních příslušníků jedné smluvní strany, kterým je dovoleno pracovat ve spojení s investicí na území druhé smluvní strany, v souladu s jejími právními předpisy.

2. Převody budou uskutečněny bez jakéhokoli omezení a zbytečného prodlení ve volně směnitelné měně v převládajícím přepočítacím kurzu platným k datu převodu, pokud nebude dohodnuto jinak.

Článek 7

Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi podle záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo ze zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi jakož i,

b) že původní smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí původní práva nebo nároky investora.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou

a investorem druhé smluvní strany

1. Spory mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany budou oznámeny investorem písemně, včetně podrobných informací, hostitelské smluvní straně. Každý spor mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany bude vyřešen přátelsky konzultacemi a jednáními diplomatickou cestou.

2. Jestliže tyto spory nemohou být takto urovnány ve lhůtě šesti měsíců od data písemného oznámení uvedeného v odstavci 1, bude spor předložen na základě volby investorů buď:

- rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní;
- Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) zřízenému "Úmluvou o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států".

3. Rozhodčí nález se bude opírat o:

- ustanovení této dohody;
- právní řád smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna, včetně kolizních norem;
- normy a všeobecně přijaté zásady mezinárodního práva.

4. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou řešeny konzultacemi nebo jednáními diplomatickou cestou.

2. Jestliže smluvní strany nedosáhnou dohody ve lhůtě šesti měsíců po zahájení sporu mezi nimi, bude na žádost jedné ze smluvních stran spor předložen rozhodčímu soudu, který bude ustaven následujícím způsobem: Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tyto dva rozhodci jmenují předsedu, který bude občanem třetího státu, který udržuje diplomatické styky s oběma smluvními stranami.

3. Jestliže jedna ze smluvních stran nejmenovala svého rozhodce a neučinila tak ani na žádost druhé smluvní strany ve lhůtě dvou měsíců, jmenuje rozhodce předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost této smluvní strany.

4. Jestliže se oba rozhodci neshodnou ve volbě předsedy ve lhůtě dvou měsíců po jejich jmenování, jmenuje předsedu předseda Mezinárodního soudního dvora na žádost jedné ze smluvních stran.

5. Pokud v případech uvedených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku předseda Mezinárodního soudního dvora nemůže vykonat tuto funkci nebo jestliže je občanem jedné ze smluvních stran, jmenování vykoná místopředseda, a jestliže ani místopředseda nemůže vykonat toto jmenování nebo jestliže je občanem některé smluvní strany, jmenování bude provedeno služebně nejstarším soudcem Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

6. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla s přihlédnutím k výhradám učiněným smluvními stranami. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů.

7. Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné pro obě smluvní strany.

8. Každá smluvní strana ponese náklady svého vlastního člena rozhodčího soudu a své účasti v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní výdaje uhradí rovným dílem smluvní strany. Rozhodčí soud může však rozhodnout, že větší část nákladů uhradí jedna ze smluvních stran a toto rozhodnutí je závazné pro obě smluvní strany.

Článek 10

Příznivější ustanovení

Jestliže právní řád smluvních stran nebo současné závazky podle mezinárodního práva nebo závazky založené později mezi smluvními stranami kromě této dohody obsahují úpravu všeobecnou nebo zvláštní, která opravňuje investice investorů druhé smluvní strany k zacházení, které je příznivější než to, které je poskytováno podle této dohody, taková příznivější úprava bude mít přednost před ustanoveními této dohody.

Článek 11

Konzultace a výměna informací

Na žádost smluvní strany bude druhá smluvní strana souhlasit s okamžitými konzultacemi o výkladu nebo provádění této dohody. Na žádost smluvní strany budou vyměněny informace o právních

předpisech, rozhodnutích, obvyklých administrativních postupech nebo praxi nebo politice druhé smluvní strany, které mohou mít dopad na investice, které jsou upraveny touto dohodou.

Článek 12

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s jejími právními předpisy platnými k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato dohoda vstoupí v platnost k pozdějšímu datu, ke kterému jedna ze smluvních stran písemně oznámí druhé smluvní straně, že byly splněny její vnitrostátní právní požadavky nezbytné pro vstup této dohody v platnost.

Článek 14

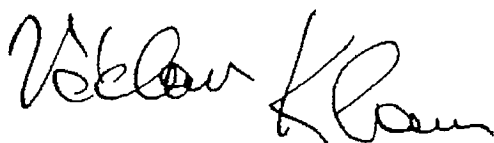
Trvání a ukončení

1. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.
2. Pro investice uskutečněné před datem, kdy se oznámení o ukončení platnosti této dohody stane účinným, ustanovení této dohody budou nadále účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti této dohody.

Na důkaz toho podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v *Záhřebu* dne *5. března* 1996 ve dvojitě vyhotovení v jazyce českém, chorvatském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozporu ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Českou republiku

Za Chorvatskou republiku

